

Arrest

nr. 278 197 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1965.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 9 oktober 2019. Op 16 oktober 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 22 oktober 2020 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 17 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren in La Libertad in het gelijknamige departement. U huwde in 1982 met uw eerste echtgenoot Carlos A.M.. Samen hebben jullie drie kinderen. Na uw scheiding van Carlos huwde u in 1995 met J.C., met wie u twee kinderen heeft. In 2019 scheidde u van J.C.. U vervolledigde het middelbaar onderwijs en werkte vervolgens altijd in de verkoop. Sinds 2005 verkocht u medicijnen als zelfstandige.

In 2009 werd uw zoon K.A.T.M.V. samen met een vriend tegengehouden door bendeleden. Ze richtten een wapen op hen en ze moesten uit de wagen stappen. Ook dienden ze hun kleren uit te doen zodat de bendeleden konden nakijken of ze tatoeages hadden. Uw zoon en zijn vriend moesten in de wagen van de bende stappen en werden ondervraagd of ze misschien tot de politie behoorden of lid waren van een rivaliserende bende. Ook moesten ze hun documenten afgeven en werden er allerlei spullen gestolen. De bendeleden lieten hen uiteindelijk gaan en toen uw zoon een politiepatrouille zag passeren, diende hij meteen klacht in. De politie kon de bendeleden meteen opsporen en aanhouden. Een tijdje later kwam er een vrouw naar jullie thuis die zei dat ze de advocate was van de aangehouden bendeleden. Ze wees naar enkele bendeleden die op de hoek de wacht hielden en informeerde u en uw zoon dat hij de klacht moest intrekken opdat haar cliënten zouden worden vrijgelaten. Toen uw zoon vervolgens naar de rechtbank moest om de twee bendeleden te herkennen, zei hij echter uit angst dat hij hen niet herkende. Uw zoon trok dan ook zijn klacht in.

Enkele maanden later wilde uw zoon met zijn vrienden ergens iets gaan drinken. U raadde hem dit echter af waarop hij met u mee naar huis ging. Een tijdje later hoorden jullie schoten. Er was een auto gepasseerd langs de vrienden van uw zoon en iedereen werd beschoten. U besloot daarop dat het niet meer veilig was in Urbanización Sierra Morales, Soyapango, waar u op dat moment woonde en jullie besloten te verhuizen naar Reparto Venezia, gelegen tussen Ilopango en Soyapango. Bovendien had bende MS13 haar territorium ook kunnen uitbreiden tot aan Sierra Morales, wat eveneens een aanleiding was voor u om de buurt te verlaten.

Op een dag in Reparto Venezia lag er een zak voor jullie huis met een lijk in van een man. De burens zeiden jullie dat dit een boodschap was van de bende en dat ze misschien uw zoon K. zouden willen ontvoeren en losgeld vragen doordat hij voor de televisie werkte. Jullie bleven nog twee maanden wonen in Reparto Venezia, maar besloten uiteindelijk toch te verhuizen naar colonia San Francisco in Antiguo Cuscatlán. Dit was echter een dure buurt en jullie hadden het moeilijk om de huur te blijven betalen. Na zo'n zes maanden verhuisden jullie dan ook opnieuw en dit keer naar colonia Libertad in San Salvador in de buurt van de Nationale Universiteit. Echter, gezien er in deze buurt veel overvallen gebeurden, besloot u na zes maanden opnieuw te verhuizen. U was bovendien zelf ook getuige van een overval toen u aan een kraam op tortilla's aan het wachten was. Er passeerde op dat moment een vrachtwagen die gas kwam keveren, en u zag hoe die vrachtwagen werd overvallen. U voelde zich nadien niet meer op uw gemak en verhuisde naar Residencial San Alberto in Mejicanos, San Salvador.

In Residencial Alberto was er 24/24 uur bewaking, waardoor u zich daar wel veilig voelde. Echter was het buiten de residentiële wijk wel gevaarlijker. Zo werd één van uw dochters overvallen en stalen ze al haar documenten en haar telefoon. Ze werd daarbij ook geslagen. U besloot echter wel nog tot in november 2016 in de wijk te blijven, maar met een low profile. In november 2016 verhuisde u echter naar Reparto Duque te Mejicanos, San Salvador. Daar woonde u uiteindelijk tot aan uw vertrek.

Daarnaast moest u voor uw werk als medicijnenverkoper ook naar verschillende wijken. Vroeger hielp uw zoon K. u daarbij, maar bendeleden zagen hem dan soms aan als een lid van de rivaliserende bende omdat hij niet uit de zone waar jullie aan het verkopen waren afkomstig was. Ook vroegen bendes jullie soms geld, bv. zo'n 10 dollar, opdat jullie niet gevolgd zouden worden door hen. Hierdoor besloot u dan ook om sommige markten te vermijden. Uw zoon stopte de samenwerking met u ook en deed andere jobs. U zette uw werk wel verder, maar diende op verscheiden plaatsen renta te betalen. In Santa Anna bijvoorbeeld moest u elke week 50 dollar aan de bende betalen. U wilde dit echter en besloot de volgende week niet terug te keren naar de markt van Santa Anna. Echter, gezien deze markt wekelijks was en u er veel inkomsten van had, ging u toch terug. Het bendelid wachtte u op aan uw auto en sindsdien betaalde u er wekelijks 50 dollar. Ook op de markt in Chalchuapa, die om de twee à drie weken plaatsvond, moest u ook telkens 50 dollar betalen.

Voorts vroegen bendeleden ook bij twee gelegenheden naar uw identiteitskaart om na te gaan waar u woonde. Op uw identiteitskaart stond echter nog steeds het adres van uw moeder zodat u wel nog steeds zonder moeilijkheden bij uw moeder op bezoek kon gaan. Toen u vervolgens aan het bendelid zei dat het adres op uw identiteitskaart in Soyapango ligt, zei hij 'loop naar de hel' en vroeg hij 20 dollar. De tweede keer dat u uw identiteitskaart diende te tonen, bekeken de mannen enkel uw kaart en lieten u nadien met rust. Sindsdien liet u ook steeds uw identiteitskaart in uw wagen liggen zodat ze die niet meer konden bekijken.

In mei 2019 werd u ook overvallen toen u producten ging ophalen voor uw werk. U stapte uit uw wagen met uw gsm en geld in uw handen toen een bendelid een pistool op u richtte. Hij maande u aan hem uw

gsm te geven en nam ook het geld uit uw handen. Ook waarschuwde hij u dat hij wel wist van waar u kwam. Na dit incident keerde u niet meer terug en sprak u met uw klanten af dat u de producten aan de bank zou ophalen. Na dit incident besloot u ook om het land te verlaten.

Naast de problemen omwille van uw werk kwam u ook samen met uw schoonzoon B.O.C.P. (DVZ 8.928.887; CGVS 1924537) een incident tegen met de bendeleden in Reparto Duque. Dit was in januari 2019. Uw dochter J.G.C.D.C. (DVZ 8.928.887; CGVS 1924539B), haar partner B.O. en hun zoon S.E.C.C. (DVZ 8.928.887) waren die dag boodschappen gaan doen. Ze kwamen rond 23 uur terug thuis en belden u opdat u de poort van de wijk reeds kon openen. Uw dochter liep op uw af en B. was Santiago aan het helpen met naar het toilet te gaan. Plots kwam er erg snel een man op B. afgestapt. U zag dit allemaal gebeuren en riep naar B. om hem te waarschuwen. B. gaf Santiago meteen aan u. De man richtte vervolgens een pistool om B.. U werd daarop hysterisch en riep naar de man dat hij B. met rust diende te laten. Toen kwam er een motor naar jullie toe vanaf het tankstation dat tegenover jullie huis lag. De man op de motor riep tegen B. dat hij eraan ging want dat ze wisten van waar hij kwam. Hij was namelijk afkomstig van Santa Lucía, waar bende MS de controle had, en in Reparto Duque waar jullie woonden had bende 18 de controle. Toen die man dat zei, ging de poort van het bedrijf C, een telefoonmaatschappij vlakbij jullie huis, open. De man schrok daarvan en riep nog dat hij B. ging vermoorden en vertrok. U vermoedde dat de bewakers van C. iets hadden zien gebeuren en daarop de poort hadden opengedaan. U ging daarop terug naar binnen en vertelde aan uw dochter J.G. wat er net was gebeurd. Gezien u geen huis in een veiligere buurt kon betalen, besloot u het land te ontvluchten.

U verliet El Salvador samen met uw dochter J.G., haar partner B.O. en hun zoon S.E. op 8 oktober 2019 en kwam de volgende dag aan in België. Op 16 oktober 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Uw andere dochter G.I.M.D.P. (DVZ 8.965.793; CGVS 1927312B) bevindt zich eveneens samen met haar partner J.A.P.C. (DVZ 8.965.793; CGVS 1927312) en haar dochter E.C.P.M. (DVZ 8.965.973) in België. Zij verlieten El Salvador echter door andere motieven dan die van u, uw dochter J.G. en uw schoonbroer B.O..

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u voor het leven van u en uw familie.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; facturen van uw zaak; een verklaring van uw zoon K. bij een notaris over het incident in 2009; een bewijs van goed gedrag en zeden; de gerechtelijke documenten over de gebeurtenissen van 2009 betreffende uw zoon K.; documenten van de verkoop van uw huis te Urbanización Sierra Morena, Soyapango; uw vorig paspoort dat u bent kwijtgeraakt; foto's van uw zaak; prints van Facebookprofielen van bendeleden. Uw dochter en uw schoonzoon leggen daarbovenop ook nog volgende documenten neer: hun paspoorten; het paspoort van hun zoon; hun identiteitskaarten; de geboorteakte van hun zoon; het huurcontract van het huis in Reparto Duque; documenten van hun werkzaamheden; documenten van uw werkzaamheden; een bewijs van de studies van uw dochter.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren

kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten doordat u renta diende te betalen aan de bendes en omdat bende 18 uw schoonzoon B.O. bedreigde aan jullie huis (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p.13-17). Deze problemen situeren zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

In de eerste plaats dient namelijk te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen omtrent het betalen van renta niet voldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade beschouwd te worden volgens de definitie van subsidiaire bescherming. U stelt dat u 50 dollar per week diende te betalen op de markt van Santa Anna alsook een tweede betaling op de markt van Chalchuapa die twee- à driewekelijks plaatsvond (CGVS, p.15). U voerde deze betalingen ook steeds uit. Echter dient te worden opgemerkt dat deze renta van lokale aard was. U diende dit namelijk enkel op deze twee markten te betalen omwille van uw werk. In de buurt waar u woonde diende u dan ook geen renta te betalen (CGVS 1924539, p.19-20). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u ook de nodige maatregelen had kunnen nemen om aan deze betalingen onderuit te komen. Zo had u met een klant contact via Whatsapp om specifieke afspraken te maken over de leveringen zodat u niet meer naar een bepaalde markt moest gaan die u als gevaarlijk beschouwde (CGVS, p.16). Uw schoonzoon B. stelt ook dat u met bepaalde klanten aan een tankstation afsprak om zo ook de benedeleden te ontwijken (CGVS 1924539, p.18). Dat u echter naliet andere maatregelen te nemen om aan de renta op de markten te ontkomen en toch gewoon nog steeds naar de markten ging, doet afbreuk aan de ernst van uw vrees betreffende de betaling van renta. Bovendien blijkt uit uw verklaringen evenmin dat de afpersing gepaard ging met (doods)bedreigingen. Er kan dan ook geen risico op ernstige schade in uwen hoofde worden vastgesteld als gevolg van de renta die u diende te betalen.

Daarnaast haalt u aan dat de benedeleden bij twee gelegenheden naar uw identiteitskaart vroegen (CGVS, p.15). Echter dient te worden opgemerkt dat dit niet gepaard ging met bedreigingen. U diende de eerste keer wel 20 dollar te betalen en de tweede keer bekeken ze enkel uw identiteitskaart en lieten u dan met rust (CGVS, p.15-16). Verder waren er geen andere consequenties. Deze zaken kunnen dan ook bezwaarlijk beschouwd worden als voldoende zwaarwichtig in het licht van internationale bescherming.

Vervolgens stelt u dat u werd overvallen in mei 2019 toen u producten ging ophalen voor uw zaak (CGVS, p.16). Dit deed zich voor in Ciudad Delgado, Soyapango op zo'n 30 kilometer van waar u woonde (CGVS 1924539, p.18). Een man richtte een pistool op u en u diende uw gsm en het geld dat u in uw handen had af te geven (CGVS, p.16). U stelt dat het bendelid u ook zei dat u moest voorzichtig zijn want dat hij wel wist van waar u kwam (CGVS, p.16). Hij koppelde hier echter geen verdere eisen of bedreigingen aan. Daarnaast beaamde de vrouw bij wie u producten ging kopen dat iedereen die er producten komt kopen wordt overvallen (CGVS, p.16). U nam bovendien ook maatregelen zodat u niet opnieuw naar deze zone moest gaan en sprak vanaf dan met die vrouw af aan de bank (CGVS, p.16). Bijgevolg wordt er dan ook geconcludeerd dat dit incident, hoe onfortuinlijk ook, zich kadert binnen het algemene bendegeweld in El Salvador en niet zozeer een persoonlijke vervolging voor u inhoudt. Ook is dit incident duidelijk van lokale aard, gezien niet blijkt dat u nadien nog problemen had met deze benedeleden. Er kan dan ook geen reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde worden vastgesteld aangaande deze overval.

Aangaande de bedreigingen die uw schoonzoon B.O. zou hebben ontvangen in Reparto Duque van de bende in januari 2019 omwille van zijn herkomst uit een zone gedomineerd door de rivaliserende bende (CGVS, p.16-17; CGVS 1924539, p.17; CGVS 1924539B, p.14), dient te worden vastgesteld dat er hieraan geen geloof kan worden gehecht.

In de eerste plaats is het vreemd dat B. reeds drie jaar in Reparto Duque woonde en dat de benedeleden zich dan pas zouden realiseren dat hij afkomstig is van een zone gedomineerd door de andere bende.

Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de bendeleden een onderzoek net doen wanneer iemand die ze niet kennen in hun zone komen wonen (landeninformatie, stuk 1). Dat uw dochter dan stelt dat ze dit onderzoek pas twee weken voor het incident deden (CGVS 1924539B, p.15), wanneer jullie er reeds drie jaar woonden, is dan ook weinig aannemelijk. Ze verklaart dat men dit onderzoek deed door iemand naar het huis te sturen die vragen kwam stellen over de handelszaak (CGVS 1924539B, p.15). Echter is het opmerkelijk dat noch u noch B. hier iets over vermelden tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS. Tevens baseert uw dochter zich enkel op het feit dat die personen er niet als iemand van de gemeente uitzagen om te concluderen dat dit bendeleden waren die onderzoek deden naar jullie herkomst (ibid.). Bovendien is het ook vreemd dat ze naar de zaak zouden vragen wanneer ze eigenlijk te weten willen komen vanwaar jullie afkomstig zijn. De verklaringen van uw dochter in dit verband houden dan ook weinig steek.

B. verklaart de lange duur voor het onderzoek dan weer door te stellen dat er een territoriumstrijd aan de gang was vanaf eind 2017 en dat bende 18 daarbij werd opgesplitst (CGVS 1924539, p.17). Echter blijkt uit jullie verklaringen dat de bende daarvoor wel reeds in grote mate aanwezig waren in de zone aangezien ze reeds renta inden in de buurt (CGVS 1924539, p.17). Dat ze dan toch nog geen onderzoek zouden hebben gedaan naar jullie op het moment dat jullie er kwam wonen (CGVS 1924539, p.15), is dan ook weinig aannemelijk. Daarnaast zijn jullie verklaringen over de territoriumstrijd ook dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht. B. situeert deze strijd namelijk van eind 2017 tot 2018 (CGVS 1924539, p.17). Uw dochter stelt dan weer erg ruim dat bende 18 in jullie zone opsplijste ergens tussen 2016 en 2018 (CGVS 1924539B, p.14). Ook verklaart ze dat jullie enkel door de nieuwsberichten op de hoogte waren van de strijd en dat jullie er op straat eigenlijk niet veel van merkten (CGVS 1924539B, p.15). Gezien de gewelddadige aard van de bendes en de grote onderlinge rivaliteit is het echter weinig waarschijnlijk dat jullie in de wijk niks zouden merken van de territoriumstrijd. Ook het feit dat niemand van jullie weet welke bende dan uiteindelijk de controle had over jullie wijk na de strijd (CGVS 1924539, p.17; CGVS 1924539B, p.14) en welk deel van bende 18 jullie dan dus ook zou hebben bedreigd, doet dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u en uw dochter J.G. ook jarenlang in een zone gedomineerd door bende MS woonden (CGVS, p.7; CGVS 1924539B, p.5-6). B. daarentegen woonde in een privéwijk met bewaking waar bende MS enkel in de omliggende zone de macht had (CGVS 1924539, p.5; CGVS 1924539B, p.5). Dat hij dan toch degene is die gevisieerd zou zijn door bende 18 omdat hij uit een zone van de rivaliserende bende kwam, is op z'n minst opmerkelijk te noemen, zeker gezien jullie allemaal op hetzelfde moment in Reparto Duque gingen wonen (CGVS, p.4; CGVS 1924539B, p.3-4). Indien de bende werkelijk een onderzoek zou hebben gedaan naar waar jullie vandaan kwamen, kan er verondersteld worden dat ze dit dan wel voor jullie alle drie zouden doen en zo ook zouden hebben achterhaald dat u en uw dochter jarenlang in een zone van bende MS woonden. Deze zaken ondermijnen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van dit incident.

Vervolgens stelt B. ook dat de bende jullie nadien in het oog hield (CGVS 1924539, p.12). Toch bleven jullie na dit incident nog 10 maanden in hetzelfde huis wonen (CGVS, p.4; CGVS 1924539, p.5; CGVS 1924539B, p.3-4) zonder dat er zich in de wijk een nieuwe bedreiging of een nieuw incident voordeed (CGVS 1924539, p.18; CGVS 1924539, p.15, p.18). Dit doet dan ook in grote mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Indien de bende uw schoonzoon namelijk werkelijk had bedreigd omwille van zijn herkomst, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat ze nadien dan wel waren teruggekeerd en gevolg zouden hebben gegeven aan hun bedreigingen. De stelling van uw schoonzoon B. dat jullie aan nieuwe incidenten en bedreigingen konden ontkomen door maatregelen te nemen als niet meer in het donker buitenkomen (CGVS 1924539, p.18), houden evenmin steek gezien de bende jullie wist wonen. Indien de bende jullie werkelijk iets had willen aandoen, hadden ze jullie wel weten te vinden.

Ook dient te worden opgemerkt dat uw gedrag niet overeenstemt met iemand die een reëel risico op ernstige schade vreest te lopen. Zo stelt u dat u na de overval besloot de formaliteiten te starten om het land te verlaten (CGVS, p.16). Uw schoonzoon B. beaamt dit (CGVS 1924539, p.10). Echter stelde u eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u reeds in januari 2019 besloot te vluchten uit El Salvador nadat uw schoonzoon B. bedreigd werd door de bende aan jullie huis (CGVS, p.12). Uw dochter haalt dit incident in januari eveneens aan als de reden waarna besloten werd te vertrekken (CGVS 1924539B, p.10). Nochtans wachtten jullie nog tot juli 2019 om de tickets te kopen en bleven jullie uiteindelijk nog tot oktober 2019 in El Salvador wonen en bovendien ook nog in hetzelfde huis als waar de bedreigingen aan het adres van B. zich voordeden (CGVS, p.4; CGVS 1924539, p.5; CGVS 1924539B, p.3-4). Ook zette u uw werkzaamheden nog voort tot oktober 2019 (CGVS, p.9). Indien u werkelijk een risico op ernstige schade zou lopen, kan er van u verwacht worden dat u dan wel de nodige maatregelen zou hebben genomen om aan de bende te ontkomen. Dat u dit echter naliët te doen, doet dan ook afbreuk aan de ernst van de door u aangehaalde vrees.

In verband met de problemen die uw zoon K. zou gehad hebben met bendes in 2009, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen in verband met deze incidenten niet blijkt dat u als gevolg van

deze incidenten op heden een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt. U verklaart namelijk dat uw zoon in 2009 ondervraagd en overvallen werd door bendeleden (CGVS, p.13). Jullie dienden klacht in bij de politie, maar een tijdje later stuurden de bendeleden hun advocate naar jullie huis om jullie te overtuigen de klacht in te trekken, wat jullie tevens deden (ibid.). Er blijkt dan ook niet uit uw verklaringen dat jullie omwille van dit incident nog problemen kenden. Uw dochter J.G. beaamt dit door te stellen dat jullie verhuisd zijn, uw zoon de aangifte introk en jullie er nadien geen gevolgen meer van kenden (CGVS 1924539B, p.13). Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw zoon K. zelf tot op heden nog in El Salvador verblijft (CGVS 1924539B, p.8). De verklaring van uw zoon K. bij een notaris en de gerechtelijke documenten over deze gebeurtenis staven tevens enkel dat dit incident zich voordeed. Ze kunnen evenmin onderbouwen dat u tot op heden nog een risico op ernstige schade loopt als gevolg van dit incident.

In 2011 zou er ook een lijk van een bendelid van bende 18 door bende MS voor jullie deur zijn achtergelaten (CGVS, p.14; CGVS 1924539B, p.13). U stelt dat dit iets was wat in die periode regelmatig voorkwam en dat er vaak zakken met hoofden en ledematen van vermoorde mensen werden achtergelaten (CGVS, p.14). Uw burens vertelden u dat de bende daarmee een boodschap wilde geven en zeiden dat u voorzichtig moest zijn, aangezien uw zoon K. voor televisie werkte en ze hem zouden kunnen ontvoeren en losgeld zouden kunnen vragen (ibid.). Dit is echter een louter hypothetische vrees gezien u nadien geen bedreigingen kreeg (CGVS 1924539B, p.13). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u zelf als gevolg van de door u beschreven incidenten in 2009 en in 2011 een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Daarnaast vermelden B. en Josselyn beiden dat B. werd aangesproken door de vrouw van de bendeleider in Las Magnolias, waar ze toen woonden bij de ouders van B. (CGVS 1924539, p.11; CGVS 1924539B, p.11). De vrouw meldde B. dat ze wel wisten van waar zijn vrouw afkomstig was en wat de gevolgen waren (CGVS 1924539, p.11). Echter dient er te worden opgemerkt dat er geen actueel risico op ernstige schade kan worden vastgesteld aangaande dit incident. Het dateert namelijk van rond 2016 en jullie kwamen nadien niet meer in de zone en kenden geen problemen meer met bende MS (CGVS 1924539, p.16 ; CGVS 1924539B, p.16-17).

Uw schoonzoon haalt ook nog aan dat hij in 2013 getuige was van een moord (CGVS 1924539, p.13). Enkele dagen later kwam er een bendelid langs die bij hem polste wat hij had gezien (CGVS 1924539, p.14.). B. stelde daarop dat hij van niks wist, hetgeen op goedkeuring van het bendelid kon rekenen (ibid.). Uw schoonzoon werd nadien niet opnieuw benaderd of bedreigd door een bendelid (ibid.). Er kan dan ook geen actuele vrees in zijn hoofd aangaande dit incident worden vastgesteld. Wat betreft de vriendschapsverzoeken die hij kreeg van mensen met banden met bendeleden op Facebook (CGVS 1924539, p.16) dient te worden opgemerkt dat er hieraan geen bedreiging verbonden was. De vrees die uw schoonzoon hieraan koppelt dat de bendeleden hem willen vermoorden, is dan ook louter hypothetisch (ibid.).

Wat betreft de vrees die uw schoonzoon aanhaalt in hoofd van van uw kleinzoon, dient te worden opgemerkt dat het louter aanhalen van een algemeen gevaar in El Salvador, zoals een hypothetische rekrutering (CGVS 1924539, p.20), niet volstaat om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen. Bijgevolg maakt hij niet aannemelijk dat uw kleinzoon een gegronde vrees heeft ten opzichte van de bendes en kan er uit uw verklaringen evenmin een nood aan internationale bescherming in zijn hoofd afgeleid worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, décembre 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.p

df), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e70694.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De paspoorten, identiteitskaarten, uw bewijs van goed gedrag en zeden, de geboorteakte van uw kleinzoon, het bewijs van de studies van uw dochter en de foto's en documenten betreffende uw werkzaamheden en die van uw dochter en uw schoonzoon bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie universitaire en professionele carrière, die hier niet ter discussie staan. De documenten van de verkoop van uw huis staven enkel dat u dit verkocht. Het huurcontract van het huis in Reparto Duque staat ook enkel dat jullie daar woonden, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Wat betreft de prints van Facebookprofielen van bendeleden dient te worden opgemerkt dat jullie enkel stellen dat het bendeleden betreft, maar verder geen uitleg verschaffen. Er kan dan ook niet worden geconcludeerd wie deze mensen zijn en wat ze met de door jullie aangehaalde problemen te maken hebben. Ze zijn dan ook niet van dienen aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Op 13 mei 2021 ontving het CGVS van uw advocaat tevens enkele opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud. U voegt hierbij enkele kleine zaken toe aan uw eerdere verklaringen. Deze toevoegingen zijn echter niet van dienen aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Op 13 juni ontving het CGVS ook enkele opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van uw schoonzoon en van uw dochter. Uw dochter en schoonzoon corrigeren hierin enkele eerdere verklaringen. Deze correcties kunnen bovenstaande vaststellingen echter evenmin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 tot 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie in de El Salvador actualiseert. In de aanvullende nota zijn weblinks opgenomen naar de COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire” van Cedoca van 4 juli 2022 en de “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van UNHCR van maart 2016.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door

de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en

specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

7.1. De verzoekende partij verklaart El Salvador te zijn ontvlucht wegens bedreigingen van bendes in El Salvador. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

7.2. Uit de objectieve landeninformatie (zie de weblinks opgenomen in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van de verwerende partij, alsook de informatie toegevoegd in het verzoekschrift), blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *"El Salvador. Situation sécuritaire"* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers,

(ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendege geweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijft de verzoekende partij evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

7.3. Ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming leggen de verzoekende partij, haar dochter en haar schoonzoon een bundel documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en in het administratief dossier in de zaak met rolnummer RvV 275 089). De paspoorten en identiteitskaarten van de verzoekende partij en van haar dochter en schoonzoon, alsook het paspoort en de geboorteakte van haar kleinzoon tonen de nationaliteit en identiteit van de verzoekende partij en van haar dochter, schoonzoon en kleinzoon aan. Het bewijs van goed gedrag en zeden toont aan dat de verzoekende partij in El Salvador geen misdrijven heeft gepleegd die ingaan tegen de regelgeving betreffende goed zedelijk gedrag. De documenten betreffende de werkzaamheden van de verzoekende partij en van haar dochter en schoonzoon en betreffende de studies van haar dochter tonen de werkzaamheden van de verzoekende partij en van haar dochter en schoonzoon aan alsook de opleiding van haar dochter. Al deze elementen worden heden niet betwist doch houden op zich geen rechtstreeks verband met de aangehaalde vluchtmotieven. De documenten over de verkoop van het huis van de verzoekende partij en het huurcontract tonen de verblijfplaatsen van de verzoekende partij en van haar dochter en schoonzoon in El Salvador aan, alsook dat zij verhuisden. Deze elementen worden heden niet betwist doch hieruit blijkt evenmin dat de verzoekende partij en haar dochter en schoonzoon daadwerkelijk omwille van de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten dienden te verhuizen. De documenten met betrekking tot het incident met K., de zoon van de verzoekende partij, in 2009 tonen aan dat K. toen door bendeleden werd ontvoerd en naar aanleiding hiervan klacht indiende. Hoewel heden niet wordt getwijfeld aan dit incident blijkt uit de voorgelegde documenten in deze stand van zaken niet dat de verzoekende partij omwille hiervan heden nog nood zou hebben aan internationale bescherming (zie tevens *infra*). De prints van Facebookprofielen kunnen door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer worden opgemaakt en hebben dan ook een relatieve bewijswaarde. Bovendien kan uit deze profielen niet blijken dat de betrokkenen bendeleden zouden zijn en/of dat zij de verzoekende partij daadwerkelijk zouden bedreigen.

Hoewel de verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging en haar reëel risico op ernstige schade concreet aannemelijk

te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

7.4.1. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er dient inderdaad te worden vastgesteld dat de door de verzoekende partij aangehaalde bedreigingen vanwege bendeleden om renta te betalen niet voldoende zwaarwichtig zijn, dat na verschillende dreigementen van bendeleden de verzoekende partij verder geen problemen meer ondervond met deze bendeleden, dat geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen ten aanzien van de schoonzoon van de verzoekende partij in januari 2019, dat niet blijkt dat de verzoekende partij actueel nog nood zou hebben aan internationale bescherming omwille van het incident waarbij K. in 2009 betrokken was, dat de verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat zij naar aanleiding van de zak met een lijk die in 2011 aan haar deur zou zijn achtergelaten heden nood zou hebben aan internationale bescherming, dat hetzelfde geldt voor waar de dochter en schoonzoon van de verzoekende partij stellen dat haar schoonzoon in 2016 werd aangesproken door de echtgenote van een bendeleider en dat haar schoonzoon in 2013 getuige was van een moord, dat de schoonzoon van de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden vermoord door bendeleden die hem vriendschapsverzoeken op Facebook zouden sturen, en dat de vrees voor gedwongen rekrutering van de schoonzoon en de kleinzoon van de verzoekende partij louter hypothetisch is. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) de renta die de verzoekende partij diende te betalen een onvoldoende zwaarwichtig element is om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Zij diende immers op twee markten renta te betalen, op de ene markt 50 dollar per week en op de andere markt 50 dollar om de twee à drie weken. Buiten deze markten diende de verzoekende partij geen renta te betalen. Bovendien kon de verzoekende partij met haar klanten ook afspreken op een andere locatie dan deze markten, terwijl zij er toch voor koos om nog naar deze markten te gaan, hetgeen de ernst van deze bedreiging danig relativeert. Er blijkt uit haar verklaringen niet dat de verzoekende partij ook daadwerkelijk werd bedreigd bij het betalen van deze renta.

(ii) de verzoekende partij aanhaalt dat zij tweemaal haar identiteitskaart diende te tonen aan bendeleden. Uit haar verklaringen blijkt niet dat zij hierbij werd bedreigd of dat zij nadien nog werd gevisieerd door deze bendeleden. Aldus zijn deze incidenten eveneens onvoldoende zwaarwichtig opdat de verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking zou komen.

(iii) de overval waarvan de verzoekende partij in mei 2019 het slachtoffer werd, kadert in het algemeen bendegegeweld in El Salvador. Zij diende haar geld en haar GSM af te geven maar werd verder niet (meer) bedreigd. Zij keerde nadien ook niet meer terug naar de zone waar zij werd overvallen terug, een zone waar volgens haar klant aldaar, iedereen wordt overvallen.

(iv) geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen ten aanzien van de schoonzoon van de verzoekende partij in januari 2019 in Reparto Duque omdat:

a) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat bendes een onderzoek doen naar wanneer iemand die ze niet kennen in een door hen gecontroleerde zone komt wonen, zodat het niet aannemelijk is dat de dochter van de verzoekende partij verklaart dat de bende hen pas controleerde nadat zij reeds drie jaar in Reparto Duque woonden. Dit klemmt des te meer daar de dochter van de verzoekende partij verklaart dat bendeleden kwamen vragen naar hun handelszaak en dat zij hen herkende als bendeleden omdat zij er niet uitzagen als gemeentemedewerkers, terwijl de verzoekende partij en haar schoonzoon hiervan geen enkele melding maakten. Er kan overigens niet worden ingezien waarom de bendeleden naar de handelszaak zouden informeren terwijl zij meer over de afkomst van verzoekende partij en van haar dochter en schoonzoon te weten willen komen.

b) de schoonzoon van de verzoekende partij verklaarde dat er een territoriumstrijd gaande was tussen twee opgesplitste delen van de bende 18 waardoor het onderzoek naar hen op zich zou hebben laten wachten, terwijl uit de verklaringen van de verzoekende partij en van haar dochter en haar schoonzoon blijkt dat de bende 18 hoe dan ook reeds een territoriale aanwezigheid had in de wijk en er renta inde zodat de territoriumstrijd niet als een afdoende verschoning geldt voor het lang uitblijven van het onderzoek naar de verzoekende partij en haar dochter en schoonzoon als nieuwe bewoners van de wijk. Dit klemmt des te meer daar de dochter en de schoonzoon van de verzoekende partij uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen afleggen over de territoriumstrijd, het verloop ervan en de wijze waarop zij hiervan op de hoogte kwamen.

c) de verzoekende partij en haar dochter voordien in een door bende MS gecontroleerde wijk woonden en de schoonzoon van de verzoekende partij voordien in een bewaakte privéwijk woonde waar bende MS enkel de omliggende zone onder controle had, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat vooral de verzoekende partij en haar dochter door bende 18 worden gevisieerd en niet enkel de schoonzoon van de verzoekende partij.

d) de verzoekende partij, haar dochter en haar schoonzoon na de bedreiging in januari 2019 nog tien maanden in hetzelfde huis bleven wonen, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van deze bedreiging eens te meer ondermijnt. De door de schoonzoon van de verzoekende partij aangehaalde voorzorgsmaatregelen, zoals niet meer buiten komen in het donker, vormen geen afdoende verschoning aangezien de bendeleden hen wisten wonen en hen dus hoe dan ook zouden weten te vinden.

(v) de ernst van de door de verzoekende partij aangehaalde nood aan internationale bescherming wordt ondermijnd waar de verzoekende partij, haar dochter en haar schoonzoon stellen dat zij na het incident van januari 2019 besloten om El Salvador te verlaten doch pas in juli 2019 vliegtickets kochten en pas in oktober 2019 effectief vertrokken. In de tussentijd bleven zij in hetzelfde huis wonen waar zij in januari 2019 zouden zijn bedreigd en de verzoekende partij bleef tot oktober 2019 werken.

(vi) uit de verklaringen van de verzoekende partij, van haar dochter en van haar schoonzoon blijkt niet dat zij naar aanleiding van het incident waarbij K., de zoon van de verzoekende partij, in 2011 betrokken was, heden nog nood zouden hebben aan internationale bescherming. De dochter van de verzoekende partij verklaart dat zij verhuisden, dat K. zijn klacht introk en dat zij nadien geen gevolgen van dit incident meer ondervonden. Bovendien verblijft K. momenteel nog steeds in El Salvador.

(vii) uit het achterlaten van een zak met een lijk aan haar deur in 2011 evenmin blijkt dat de verzoekende partij heden nood zou hebben aan internationale bescherming. De verzoekende partij betoogt dat de bende MS hen hiermee de boodschap wilde geven om voorzichtig te zijn en dat zij mogelijk K. zouden ontvoeren en losgeld vragen omdat hij voor de televisie werkt. Dit is echter een louter hypothetische vrees daar er nadien geen bedreigingen meer volgden.

(viii) waar de schoonzoon van de verzoekende partij in 2016 in de zone waar hij met de dochter van de verzoekende partij bij zijn ouders woonde werd aangesproken door de echtgenote van een leider van bende MS omdat zij wisten waar de dochter van de verzoekende partij vandaan kwam, blijkt niet dat zij nadien nog problemen hebben gekend zodat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij heden omwille hiervan nood zou hebben aan internationale bescherming.

(ix) de schoonzoon van de verzoekende partij niet meer opnieuw werd benaderd of bedreigd nadat hij door een bendelid werd bevestigd over een moord waarvan hij in 2013 getuige was. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij naar aanleiding hiervan actueel nood zou hebben aan internationale bescherming.

(x) de door de schoonzoon van de verzoekende partij aangehaalde vrees om te worden vermoord door bendeleden die hem op Facebook vriendschapsverzoeken sturen, louter hypothetisch is.

(xi) de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt dat haar schoonzoon en/of haar kleinzoon gedwongen gerekruteerd zouden worden. Evenmin maakt zij in hoofdte van haar kleinzoon een concrete vrees aannemelijk waar zij wijst op de algemene, gevaarlijke situatie in El Salvador.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

7.4.2. Waar de verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal met een westerse bril haar verzoek om internationale bescherming heeft beoordeeld en geen rekening heeft gehouden met de culturele context, laat zij na te duiden welke culturele context volgens haar niet of onvoldoende in rekening zou zijn genomen. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aangehaalde incidenten van lokale aard zijn, blijkt uit een lezing van de bestreden beslissing dat hiermee wordt bedoeld dat deze incidenten zich binnen een geografisch beperkt gebied (wijk) afspeelden, hetgeen de ernst ervan

ondermijnt. De verzoekende partij voert aan dat het geheel van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aantoont dat er ten aanzien van haar doodsbedreigingen werden geuit en ertoe heeft geleid dat zij haar land diende te ontvluchten. De aangehaalde incidenten dienen weliswaar in hun geheel te worden beoordeeld, doch dit neemt niet weg dat ieder incident ook op zichzelf dient te worden bekeken en dat rekening moet worden gehouden met de actualiteit ervan. Het loutere feit dat de verzoekende partij verschillende incidenten aanhaalt die op zichzelf niet als dermate zwaarwichtig kunnen worden beschouwd, betekent immers niet dat het geheel van deze incidenten wel als dermate zwaarwichtig en/of actueel moet worden beschouwd dat zij heden nood zou hebben aan internationale bescherming. Te dezen dient ook gewezen op het tijdsverloop tussen de aangehaalde incidenten, waaruit blijkt dat het niet gaat om incidenten die zich allemaal kort na elkaar hebben voorgedaan. Integendeel, de eerste incidenten situeerden zich in 2009, terwijl de laatste incidenten zich in 2019 zouden hebben voorgedaan. Als zodanig kan, ook indien het geheel van alle aangehaalde incidenten in rekening wordt gebracht, slechts worden vastgesteld dat deze aangehaalde incidenten niet als dermate zwaarwichtig en/of actueel kunnen worden beschouwd dat hieruit een nood aan internationale bescherming blijkt.

7.4.3. Verder stelt de verzoekende partij dat zij het gedrag van haar belagers niet kan verklaren en dat deze naar hun eigen zin handelen en op een onverwachte manier tewerk gaan. Dat de bendes in El Salvador voor chaos zorgen, betekent evenwel niet dat geenszins kan worden verwacht dat hun handelen enige mate van logische redelijkheid vertoont. In de bestreden beslissing toont de commissaris-generaal terecht aan dat zulks *in casu* niet het geval is. Geenszins wordt hierbij gesteld dat de verzoekende partij verantwoordelijk zou zijn voor het gedrag van haar belagers, doch afgaand op haar verklaringen en de door haar geschetste context en rekening houdend met de algemene situatie in El Salvador, zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie (zie *supra*), dient vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat de bendeleden wel de schoonzoon van de verzoekende partij zouden viseren en niet de verzoekende partij en haar dochter, dat pas een onderzoek naar hen zou worden aangevangen drie jaar nadat zij naar de wijk verhuisden en dat zij na de bedreigingen nog tien maanden in hetzelfde huis bleven wonen zonder dat er nog iets gebeurde. Waar de verzoekende partij citeert uit de notities van het persoonlijk onderhoud van haar dochter inzake de territoriumstrijd tussen de bendes van hun wijk, komt zij niet verder dan het herhalen van de eerdere verklaringen van haar dochter, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande. Wat betreft de voorzorgsmaatregelen blijkt uit de bestreden beslissing dat de verklaring van de schoonzoon van de verzoekende partij dat zij niet meer buitenkwamen in het donker, bezwaarlijk als een geloofwaardige voorzorgsmaatregel kan worden beschouwd aangezien de bendeleden hen wisten wonen. De verzoekende partij en haar dochter en schoonzoon vermeldde verder geen andere voorzorgsmaatregelen. Aldus is het wel degelijk onaannemelijk dat zij probleemloos nog gedurende tien maanden in hetzelfde huis zouden blijven wonen nadat haar schoonzoon zou zijn bedreigd.

7.4.4. Waar de verzoekende partij erop wijst dat zij behoort tot de groep van kleine handelaars die renta moeten betalen, wijst de Raad op wat volgt.

Algemeen gesteld is afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij zou terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen.

De beoordeling van dit risico is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Verzoeker moet hierbij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij ernstige problemen riskeert bij een terugkeer naar El Salvador omwille van afpersing. Uit wat hierna volgt, zal blijken dat de verzoekende partij hier niet in slaagt.

Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat het betalen van de renta niet aan haar persoon van handelaar zelf verbonden is, maar wel aan de toegang tot een bepaalde markt. Verder volgt uit haar verklaringen dat deze afpersing in het kader van haar handelsactiviteiten geen substantiële impact had op het leven van de verzoekende partij en haar levensomstandigheden. Zij heeft steeds betaald en kende verder geen problemen met deze bende. Voorts merkt de commissaris-generaal terecht op dat uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij slechts op twee markten renta diende te betalen terwijl zij evengoed elders dan op deze markten met haar klanten kon afspreken. Dit relativeert in sterke mate de ernst die van het betalen van deze renta uitgaat. De verzoekende partij maakt in deze omstandigheden dan ook niet aannemelijk dat de loutere afpersing zodanig zwaarwichtig was om te besluiten tot een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Verder brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan waaruit moet blijken dat zij bij terugkeer naar El Salvador omwille van deze vroegere afpersing een reëel risico loopt op vervolging of ernstige schade. Zoals gezegd, het betalen van de renta was duidelijk verbonden aan haar handelsactiviteit. Uit haar verklaringen blijkt dat zij telkens de gevraagde renta heeft betaald. Niets wijst erop dat de bendeleden langsgelopen zijn om de renta te innen, nu de verzoekende partij niet meer naar de markt gaat.

In dit opzicht kan de verzoekende partij niet ernstig voorhouden dat zij door het niet betalen van de renta sinds haar vertrek bij de bendeleden in een negatief daglicht is komen te staan en zal worden beschouwd als een persoon die zich tegen de bende verzette. Er zijn daartoe geen overtuigende aanwijzingen; evenmin brengt de verzoekende partij enig concreet element aan dat aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar El Salvador nog renta zou zijn verschuldigd aan bendes.

Ten slotte stelt de Raad vast dat het betalen van afpersingsgeld om toegang te krijgen tot de markt geenszins de directe aanleiding vormde voor haar vlucht uit El Salvador.

7.4.5. Waar de verzoekende partij wijst op de moord op haar oom en klachten die zij zou hebben ingediend, kan niet worden ingezien waar zij het over heeft. Zij vermeldde nooit de moord op een oom en/of klachten die zij in dit verband zou hebben ingediend. Evenmin verduidelijkt de verzoekende partij in haar verzoekschrift op welke wijze deze elementen verband houden met haar vluchtrelaas. Dit klemmt des te meer daar zij hierbij ook een naam vermeldt die noch in haar dossier, noch in het dossier van haar dochter en schoonzoon voorkomt, C.G. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan deze *post factum* aangehaalde beweringen.

7.4.6. Waar de verzoekende partij aanvoert dat haar schoonzoon en kleinzoon een risico lopen om door de bendes te worden gerekruteerd, komt zij in haar verzoekschrift dienaangaande niet verder dan te verwijzen naar algemene informatie, waarmee zij er echter niet in slaagt concreet aan te tonen dat in haar hoofde een gegronde vrees voor of een reëel risico op ernstige schade bestaat omwille van de voorgehouden gedwongen rekrutering van haar schoonzoon en/of kleinzoon. De Raad herhaalt dat het risico *in concreto* moet worden aangetoond. Bijgevolg mag van de verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in haar hoofde concreet aannemelijk maken. Het is onvoldoende om naar een mogelijk risicoprofiel van een familielid te verwijzen. Daarenboven werden bij arrest van 30 september 2022 met nummer 278 195 zowel de erkenning van de vluchtelingenstatus als de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van haar schoonzoon geweigerd.

7.4.7. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in haar nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

7.4.8. Waar de verzoekende partij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vastgesteld dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie en die als zodanig niet volstaat om alsnog concreet aannemelijk te maken dat zij heden nood heeft aan internationale bescherming.

7.4.9. Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het opwerpen van blote beweringen, zonder op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.4.10. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in El Salvador, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten de verzoekende partij niet aannemelijk maakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partij.

7.5. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat zij bij terugkeer naar El Salvador een risico loopt om door bendes te worden gevisieerd omwille van haar verblijf in het buitenland, dient gewezen op het volgende.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021 (hierna: COI Focus 13 juli 2021), kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven (zie COI focus 13 juli 2021, p. 17 e.v.).

Verschillende bronnen geven aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar de verzoekende partij verwijst en dat handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft een duidelijk verband kunnen vaststellen tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bidegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen

ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. De verzoekende partij slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de beweerde problemen van de verzoekende partij met leden van de bendes niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of zwaarwichtig genoeg om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partij El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen in haar hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat haar vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in het buitenland heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat de verzoekende partij bij terugkeer te maken zou kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico op afpersing waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat het verblijf van de verzoekende partij in België voor de duur van de asielpcedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven of omdat zij als terugkeerder meer zichtbaar zou zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zou hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij zo lang in België heeft verbleven dat zij niet meer bekend zou zijn met ongeschreven regels. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst te bereiken om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat de verzoekende partij bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu haar beweerde problemen niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of voldoende zwaarwichtig worden geacht.

Het geheel van haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat de verzoekende partij nalaat concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar haar land van herkomst.

7.6. Hoewel de subjectieve vrees van de verzoekende partij moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst, doet dit geen afbreuk aan het feit dat de verzoekende partij haar persoonlijke vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk moet maken. De verzoekende partij blijft hiertoe, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke. Zij toont met de loutere verwijzing naar de situatie in haar land van herkomst niet aan dat zij voldoet aan de voorwaarden om de toepassing van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet te genieten. Uit niets blijkt bovendien dat zij niet in staat zou zijn om in het kader van haar verzoek om internationale bescherming coherente, consistente en aannemelijke verklaringen af te leggen met betrekking tot de redenen waarom zij haar land van herkomst zou hebben verlaten. Een theoretische toelichting over het “voordeel van de twijfel”, die niet is toegespitst op de thans voorliggende elementen, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

7.7. Nu aan de voorgehouden problemen met bendeleden geen geloof kan worden gehecht, dan wel dient te worden vastgesteld dat deze problemen niet langer actueel of onvoldoende zwaarwichtig zijn, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij valt onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat zij om deze reden een gegronde vrees heeft of een reëel risico loopt. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

De verzoekende partij brengt geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

7.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die in het rechtsplegingsdossier ter beschikking wordt gesteld, wordt niet betwist dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Op 7 maart 2022 werd door de Salvadoraanse autoriteiten de noodtoestand uitgeroepen. In het kader hiervan wordt melding gemaakt van het op grote schaal arresteren en vasthouden van personen die ervan

worden beschuldigd een band te hebben met de bendes. Hierbij is echter ook sprake van willekeurige arrestaties van onschuldige burgers, alsook van mishandelingen, mensenrechtenschendingen en extra-juridische arrestaties (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Hoewel er sprake is van een groeiende onzekerheid over de verdere evolutie, zijn er echter geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat ingevolge het uitroepen van de noodtoestand door de Salvadoraanse autoriteiten er alsnog sprake is van een situatie waarbij het geweld in El Salvador willekeurig van aard is. Hoewel de Salvadoraanse autoriteiten ook onschuldige burgers arresteren, blijkt uit de informatie dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Aldus dient vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten nog steeds voornamelijk burgers met een duidelijk profiel viseren. De informatie die de verzoekende partij bijbrengt ligt in dezelfde lijn als de voorgaande analyse.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Dat er extreem geweld wordt gebruikt, betekent evenmin dat het geweld willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Voor het overige brengt de verzoekende partij geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. De informatie die de verzoekende partij bijbrengt in haar verzoekschrift ligt immers in dezelfde lijn als de door de verwerende partij bijgebrachte informatie. Er blijkt immers tevens uit dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is, doch dat dit geweld voornamelijk doelgericht van aard is en dus niet willekeurig.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het

beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Ook kan de schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS